

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 5 Grudnia v. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta akademicka, datowana z Petersburga dnia 25 listopada, ogłosiła N a y w y z s z y U k a z, wydany do Ministra Narodowego Oświecenia, J. W. A. S. Szyszkowa, w brzmieniu następującem:

W Ukazie NASZYM, wydanym do Rządzącego Senatu, dnia 9 lutego 1802 roku, między innymi postanowieniami o przeglądaniu i drukowaniu xiąg, w drugim punkcie wyrażono: iżby nie było w nich nic przeciwnego prawom Boskim i Cywilnym, i w trzecim punkcie tegoż Ukazu powiedziano: „Co się tycze xiąg cerkiewnych i w ogólności do religii należących, w ich wydawaniu postępować ściśle na ośnowie Ukazu 27 lipca 1787 roku.“ Teraz, z okoliczności odesłania do Metropolity Nowgorodzkiego i Sanktpetersburskiego na rozpatrzenie xiązki, pod tytułem: *Rozmyślenia nad grobem młodzieńca o nieśmiertelności duszy*, z doniesień jego dostrzeżono zostało przez MNIE, iż przeciw wspomnianym Ukazom wiele, do wiary należących xiąg, częstokroć zawierających w sobie fałszywe i gorszące o Piśmie Świętem rozumowania, drukowanych było w drukarniach prywatnych, bez żadnego Synodalnego przyzwolenia, a przeciwnie xięgi, pisane w duchu prawowierney naszej religii, podlegały surowym zakazom. Tym sposobem i pomieniona xięga: *Rozmyślenia nad grobem młodzieńca o nieśmiertelności duszy*.

Na skutek tego odstąpienia od wyżej wspomnianych, przez NAS wydanych Ukazów, i wynikłego ztąd szkodliwego dla oświecenia i moralności kierunku, ROZKAZUJEMY wam: pilną wziąć baczność, ażeby tak w wydanych, jak i naprzyszłość wydawać się mających dziełach i tłumaczeniach, osobliwie zaś w wykładaniu po szkołach nauk, nie się nie ukrywało, co by mogło zachwiewać religiją i moralność. Pomyślność narodowa wiele ztąd szkody ponieść może: a tym samym obowiązani jesteście przed Bogiem i przed NAMI dołożyć czuynego nad tęp dozoru, niszcząc i odkrywając wszelkie, rozrzucone po xiązkach, albo inaczej wpajane nauki fałszywe, i nie dopuszczając im pod żadną postacią istnieć i nanowo się zjawiać. W zdarzeniach ważniejszych nie zaniechacie Mi o tęp doniesić. Wyżej wyrażoną xięgę: *Rozmyślenia nad grobem młodzieńca o nieśmiertelności duszy*, zabronioną, a teraz przez Metropolitę przeryzaną i approbowaną, ROZKAZUJEMY dozwolili drukować i przedawać.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką podpisano tak: ALEXANDER.
St Petersburg d. 17
listopada 1824 roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

O dozwoleniu mieszczanom podawać prośby o przeniesienie do mieszczaństwa lub kupiectwa, jeśli żądać będą, i do Izb Skarbowych tych Gubernij, do których przenieść się życzą.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, przy którym przedstawia poświadczona kopije zapiski, podane przez niego pod dniem 6 przeszłego maja do Komitetu PP. Ministrów, o dozwoleniu mieszczanom podawać prośby o przeniesienie

do mieszczaństwa lub kupiectwa, jeśli żądać będą, i do Izb Skarbowych tych Gubernij, do których przenieść się życzą, i wypisu z protokołu Komitetu PP. Ministrów w tej rzeczy, N a y w y z e y potwierdzonego dnia 5 sierpnia bieżącego 1824 roku, z tęp, azali niepodoba się względem powszechnego o tęp ogłoszenia zrobić potrzebnego rozporządzenia. W załączonych zaś kopiach wyrażono: naprzód w *Zapisce Ministra Skarbu*: Ukazem Rządzącego Senatu pod dniem 19 septembra 1810 roku między innymi zalecono: włościanom skarbowym i mieszczanom, którzy życzą przenieść się do mieszczaństwa lub kupiectwa innych gubernij, podawać o to prośby nieodmiennie do Izby Skarbowey tej Gubernii, w której oni są zapisani w popisie podatkowym. Ukaz ten nastąpił z powodu takiego, że niektóre Izby Skarbowe, przyjmując prośby od włościan skarbowych innych Gubernij o ich przeniesienie, przestawali tylko na złożeniu od proszących świadectw uwolnienia ich gromad bez należytego przekonania się, że te wydane są za potwierdzeniem Izb Skarbowych, w których proszący zostają wiedzy. Ze względu zostawiania włościan skarbowych w ekonomicznym zarządzie Izb Skarbowych, środek ten w ozasie ich przeniesienia nieodbitcie potrzebny w obecnym stanie; lecz dla mieszczan, którzy zostają pod wiedzą Izb Skarbowych, tylko dla rachunku dusz i podatków, bardzo jest ścięśniający: mieszczanie, dla przeniesienia się do tego miasta, gdzie mają jakikolwiek przemysł, często zmuszeni bywają, opuściwszy go, przedsiębrać podróż do swojej Gubernii, jedynie dla podania tam prośby i osobistego starania się o rychłą rezolucją; zostając zaś na miejscu i przesyłając prośby pocztą, bardzo często, z przyczyny zwłoki w Izbach Skarbowych, wychodzi im termin paszportów wprzód, niżeli przeniesienie się dopełni, i bywają zmuszeni, albo udać się do swojej gubernii dla osobistego otrzymania nowego pasportu, albo dla uniknięcia nieodłącznych z podróżą wydatków, kryć się od poszukiwania władzy policyyney. Za dowód ścięśnienia pomienionego środka, służyć mnogie prośby, podane do Ministryum Skarbu przez mieszkających w Sankt-Petersburgu z innych miast mieszczan, o pobudzenie Izb Skarbowych, do przedsięwzięcia ich przeniesienia. Dla zapobieżenia temu, Minister Skarbu ze swojej strony uznał za rzecz pożyteczną: 1) dozwolili mieszczanom podawać prośby o przeniesienie do mieszczaństwa lub kupiectwa, jeśli żądać będą, i do Izb Skarbowych tych Gubernij, do których przenieść się życzą, z załączeniem świadectw uwolnienia i przyjęcia od gromad; a Izbom Skarbowym przepisać za obowiązek, podług tych prośb uczynić przeniesienie, ściśle na ośnowie istniejących praw za uprzednim porozumieniem się z tą Izbą Skarbową, pod której wiedzą proszący zostają w popisie podatkowym; 2) razem z tęp nanowo zalecić Izbom Skarbowym, iżby czynności o przeniesienie mieszczan, odbywały się bez najmniejszej zwłoki, i żeby one ze swojej strony wzięły prośzącym o przeniesienie, iż odbywając się o tęp korespondencya, nie uwalnia ich od obowiązku, przed upłynieniem terminowych paszportów, opatrzenia siebie ustanowionym porządkiem na pomieszkanie nowymi prawnymi świadectwami. Po-

wtóre: w wyjątku z protokołów Komitetu Ministrów d. 10 maja i 5 sierpnia 1824 roku: Na posiedzeniu d. 10 maja słuchano zapiski Ministra Skarbu pod dniem 6 maja z N. 3214 (z Departamentu różnych podatków i poborów), wniesionej do protokołu Komitetu pod N. 933, o dozwoleńiu mieszczanom podawać prośby o przeniesienie do mieszczanstwa lub kupiectwa, jeśli żądać będą, i do Izb Skarbowych tych gubernij, do których przenieść się życzą, z załączeniem świadectw uwolnienia i przyjęcia od gromad. Komitet sądził to przedstawienie utwierdzić, wyjednawszy na to Naywyższe zezwolenie. Na posiedzeniu dnia 5 sierpnia objawiono Komitetowi: że CESARZ JECOMOŚĆ, na postanowienie Komitetu zezwala. Komitet postanowił: komunikować o tem Ministrowi Skarbu, dla wypełnienia przez wypis z protokołu. Rozkazał: O tém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, które zasłużyło na Naywyższe zezwolenie, dla podania do powszechney wiadomości, do wszystkich Rządów Gubernialnych, a dla należytego wypełnienia i do wszystkich Izb Skarbowych posłać Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić i Ministra Skarbu; do Najswiętszego zaś Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. D. 29 oktobra 1824 roku. (Z 1go Departamentu).

O rozwiązaniu, od jakiego czasu i do jakiego, uzyskiwać podatki wiejskie od kupców i mieszczan, osiadających we wsiach.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, że Astrachańska Izba Skarbowa, wyrażając w nadesłanem do niego przedstawieniu, iż Ukazem Rządzącego Senatu 28 lipca 1822 roku, postanowiono: uzyskiwać od kupców i mieszczan, osiadających we wsiach skarbowych, podatki ze stanu włościańskiego, dopóki tam zamieszkałymi będą; lecz że przeniesienie się ich do miasta, może zdarzyć się w różnych miesiącach i dniach, uprasza o rozwiązanie: czy należy od takich kupców i mieszczan uzyskiwać podatki ze stanu włościańskiego, do dnia tylko ich przeniesienia się, lub, unikając drobnych rachunków za całą półowę roku, w której kto przeniesie się do miasta. Ponieważ przeyscie kupców i mieszczan z miast do wsi i ze wsi napowrót do miasta, bywa w różnych miesiącach i dniach, a podług tego i potrącenie od nich podatków włościańskich, za ten mianowicie czas, w którym oni mieszkali we wsi, połączone były z niemałą trudnością i zamieszaniem w drobnych rozrachunkach; przeto tenże Minister Skarbu podaje: włościańskie podatki uzyskiwać z nich jednak, od początku tej połowy roku, w której przyjdą na zamieszkanie do wiosek skarbowych, i ciągle czynić takowe uzyskanie do ukończenia tej połowy roku, w której oni wyniosą się na powrót do miasta. O czém tenże Minister Skarbu przedstawia do dalszej uwagi i rozwiązania Rządzącego Senatu. Rozkazał: wyżej wypisaną Opinią Ministra Skarbu uznawszy za gruntowną, potwierdzić, i względem należytego jej wykonania, do wszystkich Izb Skarbowych posłać Ukazy, również przez Ukaz uwiadomić i Ministra Skarbu. Dnia 29 oktobra 1824 roku. (Z 1go Departamentu).

— W i l n o. —

Wileńskie Towarzystwo Dobroczynności poczytuje za obowiązek, zawiadomić Szanowną Publiczność, iż Maskarady w dniach 23 i 29 zeszłego miesiąca listopada, na dochód ubogich dane, uczyniły: pierwsza za 135 sprzedanych biletów rub. sr. 80 kop. 67½; druga za biletów 251, rub. sr. 138 kop. 60. Ogólny przychód uczynił rub. 220 kop. 27½. Wydatkowano na obie Maskarady, na opłatę muzyce rub. 48, za świece woskowe rub. 21, za afisze i doniesienia rub. 3, za roznaszanie afiszów i doniesień, tudzież rozmaity posługę rub. 5 kop. 40. Warta, pożarni, etc. rub. 3 kop. 50, 10y do lamp i inne drobniejsze wydatki r. 2 kop. 75. Ogół rozchodu wynosi rub. 84 kop. 15, a pozostałość w kas-

cie Dobroczynności rub. sr. 136 kop. 12½. Sale domu W. W. Müllerow, ofiarowane były bezpłatnie, przez dzierżawiących je PP. Malinowskich, za co Towarzystwo w imieniu ubogich publicznie im składa podziękowanie.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 7 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Urząd Muncypalny

Miasta Stołecznego Warszawy.

Postanowienie JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 7 września r. b. N. 22.150, względem zapobieżenia napływowi do Miasta Stołecznego Warszawy lub przedmieścia Pragi żydów, niekwalifikujących się do mieszkania w Stolicy, w treści:

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO

ALEXANDRA I,

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO,

i t. d., i t. d., i t. d.,

XIĄŻĘ NAMIEŚNIK KRÓLEWSKI

w Radzie Stanu.

Chcąc zapobiedz napływowi do Miasta Warszawy żydów, niekwalifikujących się do mieszkania w Stolicy, na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdania Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1. Żaden żyd z miast i wsi Królestwa nie ma być odtąd przyjmowany na mieszkanie do Warszawy, bez szczególnego zezwolenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art. 2. Przepis ten ściąga się także do żydów, zza granicy wchodzących, których wpuszczenie do kraju na zamieszkanie, postanowieniem z dnia 2 marca 1816 względem cudzoziemców, prowadzących się do kraju, jest zabronione.

Art. 3. Odtąd żaden żyd nie może być przypuszczony na zamieszkanie do Warszawy, jak tylko pod warunkami, jeżeli:

- albo nabędzie plac pusty z obowiązkiem murowania się, w ciągu roku jednego, według planu zatwierdzonego przez Rząd i okazania 60,000 zł. majątku;
- albo gdy jest kupcem wylegitymowanym utrzymaniem Xiąg swych kupieckich i posiadającym majątku 60,000 zł. pol.;
- albo właścicielem fabryki, opatrzonej w konsens Rządu;
- albo użytym, bądź we względzie religijnym, bądź naukowym, bądź do jakowej posługi publiczney przez Kommissye Rządowe, i opatrzoną w ich zaświadczenie, z obowiązkiem przy każdym z tych warunków, oddawania dzieci swoich do szkół publicznych, podług Art. 3 lit. d. Dekretu Królewskiego dnia 16 marca 1809 r.

Art. 4. Żaden z żydów, bądź zamieszkałych w Województwach, bądź obcych, do Miasta Warszawy lub przedmieścia Pragi, na czas przybywających przepuszczonym przez rogatki nie będzie, który nie opłaci pozwolenia pobytu dziennego.

Art. 5. Każdy przeto żyd w takowym razie winien będzie przy rogatkach otrzymać rzeczne pozwolenie jednodzienne, a gdyby dłużey pozostać mu wypadło, wtedy na dalszy czas już nie urogatek, lecz w Ratuszu miasta, a to w obu przypadkach za opłatą nizey oznaczoną, takowe nabyć będzie obowiązany.

Art. 6. Od dziennego pozwolenia, które zawierać ma opisanie biorącego i wyrażenie miejsca zkąd przybywa, a które wydawanem będzie na papierze stęplowym administracyjnym ceny 10 groszy, naznacza się prócz tego od osoby, bez różnicy płci i wieku, 20 groszy na dzień.

Art. 7. Ktobykolwiek z żydów, bez opłacenia i wzięcia dziennego pozwolenia, do miasta Warszawy, lub przedmieścia Pragi wcisnął się, lub też uzyskawszy pozwolenie dłużey nad czas dozwolony, bez odnowienia pozwolenia dawcił, podpadnie karze 12 zł., która w połowie donosicielowi, a w

połowie na szkoły elementarne żydowskie ozna-
cza się.

Art. 8. Przyjmujący do swego pomieszka-
nia żyda, do miasta przybywającego, a nieopatrz-
nego w pozwolenie dzienne, lub bawiącego dłu-
żej nad czas pozwolony, podpadnie za pierwsze
wykroczenie karze 12 zł. pol., która w razie po-
nawianego wykroczenia podwajana będzie. Kary
te sposobem prostej egzekucyi ściągane będą.

Art. 9. Ktoby dzienne pozwolenia pożycząc
drugim, lub one fałszować powazył się, albo datę
zmieniał, ten ma być przytrzymanym, i po karę
do sądu sprawiedliwości karzącej odesłanym.

Art. 10. Bezplatnie i bez stępla otrzymują
bilety:

- a) Żydzi chorzy do szpitala przywożeni.
- b) Aresztanci.
- c) Powołani przed Sąd na świadków.

Art. 11. Opłata biletowego i dochód z kar
wpływają do kasy miejskiej, a po potrąceniu ko-
sztoń, przeznaczone zostają na szkoły elementar-
ne żydowskie podług rachunku, który co rok Urząd
Municipalny Kommissyi Rządowej Spraw Wew-
nętrzných i Policji złoży.

Art. 12. Dla ułatwienia żydom już zamie-
szkałym w Mieście stołeczném *Warszawie* cyrku-
lacyi do okolic tegoż Miasta, będą onymże wyda-
wane przy ich wychodzie za rogatki znaki, które
wchodząc na powrót oddawać będą winni.

Art. 13. Wykonanie niniejszego postanowie-
nia Kommissyom Rządowym w czém do której
należy, wydanie zaś szczegółowych Urzędowi Mu-
nicipalnemu instrukcyi Kommissyi Rządowej
Spraw Wewnętrznych i Policji zalecamy.

Działo się w *Warszawie* na posiedzeniu Rady
Administracyney d. 7 września 1824 r.

(podpisano) *Zajczek*.

Minister Spraw Wewn. Policji. W zastępstwie

Minister Stanu (podpisano) *Staszic*.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossecki*.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

Nr 22,150. (podpisano) *Kossecki*.

Za Zgodność:

Sekretarz Jen. Kom. Rz. Spraw Wewn. i Pol.

(podpisano) *Aug. Karcki*.

podaje do wiadomości publicznej.

Działo się na posiedzeniu w Ratuszu Głównym
Miasta Stołecznego *Warszawy* d. 6 grudnia 1824 r.

Radca Stanu, Prezydent: *Woyda*.

Sekretarz Jenerałny: *G. Jaholkowski*.

PRUSSY.

Berlin d. 1 grudnia.

(z *Korrespondentu Warszawskiego*).

Wyszło tu urządzenie, iż gdy z powodu środ-
ków przedsięwziętych w Królestwie Polskiem
przeciwko żydom, trudniącym się szachrajstwem,
zebractwem i t. p. trzeba się spodziewać, że ci, ja-
ko przyzwyczajeni do próżniackiego życia, będą się
starać uniknąć, użytych przeciwko nim przepisów,
przeto władze pruskie pograniczne Królestwu Pol-
skiemu dostały rozkaz: „Ażeby wszelkimi sposo-
bami, jakie tylko w ich mocy być mogą, starały
się przeszkodzić w przekradaniu się żydom z Kró-
lestwa Polskiego w kraje Pruskie; gdyby jednak
pomimo wszelkiej bacności w tej mierze, uda-
ło się niektórym żydom woiśnąć się do Królestwa
Pruskiego, tacy bez żadnej formalności, ujęci, na-
tychmiast z kraju wypędzeni zostaną.“

NIEMCY.

Auszpurg d. 12 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Kommissya śledeza w *Moguncyi* uczyniła we-
zwanie do Rządu wirtemburskiego, o wydanie P.
Leshing, byłego redaktora *Dostrzegacza* niemieckiego,
i naznaczonej liczby młodych uczniów, obwi-
nionych o należenie do związków demagogicznych.
Minister wirtemburski odpowiedział: iż kraj jego

mając własne prawa, sam się зайmie sądzeniem
winnych i ich ukaraniem, jeśli się okażą winnymi
kary. Wskutku tego, osoby oskarżone zostały u-
więzione, i zaprowadzone do twierdzy *Asperg*,
gdzie będą oczekiwać swego przeznaczenia. Mia-
nowano oddzielną kommissyą dla zrobienia instru-
kcyi processu; w obecności dwóch kommissarzy,
austriackiego i pruskiego.

FRANCYA.

Paryż, dnia 23 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Oprócz 8 000 franków, które nieboszczyk Król
ofiarował do składki, zbieranej dla inwalidów pół-
ku gwardyi szwajcarskiej, rząd terazniejszy my-
śli im wyznaczyć stałą płacę, jaką już otrzymali
oficerowie i półkownik *Pfyffer* tegoż półku.

Tutejszy dziennik *Gwiazda* pisze: „Odkryty
niedawno spiszek w *Lisbonie* był jedynie skutkiem
nierozsądnej gorliwości kilku zapalonych stronni-
ków Królowej, która ciągle mieszka w zamku
Queluz. Od czasu ostatniej reakcyi, wpływ fran-
cuzki ma przewagę w gabinecie portugalskim. Na
czele stronnictwa francuzkiego znajduje się mini-
ster wojny, *Hrabia Suberra*, który kazał uwię-
zić 4 oficerów z 4go półku jazdy, oraz korregido-
ra w *Oporto*, *Almeida Sousa - Vasconcelos* i *Jose
Telles da Silva*. Były członek stanów *Peixoto*,
musiał we 2 godzinach oddać się z miasta, i zo-
stał skazany na wygnanie. Tegoż losu doznał *Vi-
anos* z *Oporto*.

Minister wojny zapozwał d. 31 z. m. jednego
z tutejszych mieszkańców o zapłacenie mu lenne-
go czynszu, który mu wyrokiem parlamentu roku
1785, jako spadek po dziadzie, przyznany został. Cie-
kawym jest wyrok sądu: albowiem od 24 lat, wszy-
stkie prawa lenne są zniesione ustawami, które
przez konstytucyą zostały zatwierdzone.

W więzieniu *Conciergerie* była dotąd osobna
izba, w której więzieni mógł sam nasam mówić z
sądowym obrońcą swoim, co teraz skaśowano, i
odtąd takowa rozmowa ma się zawsze odbywać w
obecności kilku dozorców.

Według dziennika, *Echo du Midi*, rozchodzi
się pogłoska, iż wielu jenerałów poruczników i in-
nych wyższych oficerów wojska francuzkiego, li-
czących 30 lat służby, ma pobierać połowę płacy.

— Dnia 24 —

Hrabia de la Puebla, nadzwyczajny poseł Kró-
la Jmci Hiszpańskiego, przybył do tutejszey sto-
licy.

Wyszedł tu zbiór listów *Ludwika XVIII*: są
pisane od roku 1791 do 1795, z *Turyuu*, *Werony*,
i t. d. do *Xięcia Kondusza*, *Xięcia d'Enghien*, do
oficerów, podoficerów, grenadyerów i żołnierzy
półku irlandzkiego; z *Bernick*, i do jenerała *Cha-
rette*.

— Dnia 25. —

Wczora o godzinie 8 zrana zwiedził Monar-
cha nowy dom giełdy, a ztamtąd udał się do ko-
ścioła s. *Genowefy*. Następnie przewodniczył Mo-
narcha na Radzie ministrów, która się dopiero o go-
dzinie 5tej skończyła, a dziś wyjechał na łowy do
Versalu.

— Dnia 26 —

Postanowieniem z dnia 11 b. m. kazał Król Jmó
przenieść bez zwłoki, szkołę jazdy z *Wersala* do
Saumur. Gmach zwany *d'Artois*, gdzie dotąd by-
ła wspomniona szkoła, zostanie przeznaczony dla
mieyscowey straży bokowey. *Margrabia Oudinot*
został mianowany dowódcą tej szkoły.

Z powodu licznych spraw w sądzie krymi-
nalnym w departamencie *Sekwany*, dla uchylecia
szkodliwej zwłoki, na wniosek ministra sprawie-
dliwości, Monarcha wydał d. 17 b. m. postanowie-
nie, iż przez pierwsze 3 miesiące roku przyszłego,
wspomniany sąd będzie podzielany na dwa wy-
działy, i tym końcem przybierze potrzebną liczbę
członków.

— Dnia 27. —

Dziennik *Gwiazda* zaprzecza pogłosce, jako-
by wyście wojska naszego z Hiszpanii zostało
wstrzymanem. Twierdzi: iż, jeśli lazarety z *Ma-*

drytu nie przybyły jeszcze do Francji, to przynajmniej muszą już być blisko granicy. Wyście wojska zacznie się nieochoybie dnia 1 grudnia.

Arcy-Biskup paryzki i wierszopis *Saumet*, zostali onegdaj przyjęci na uroczystem posiedzeniu akademii za jey członków. W sali był wielki natłok, naywięcej widziano xięży, których naczelnik miał otrzymać publiczny zaszczyt. Po zagajeniu posiedzenia przez Pana *Auger*, wstał szanowny Arcy-Biskup i miał długą mowę, w której skromnie o sobie powiedział: „Przymując mię akademii nie chce nagrodzić literata; lecz hold religii, w osobie jednego z jey slug. „Namienił o kilku biskupach, którzy przed nim zostali członkami akademii, i oświadczył wiele pochwał Panu *Chateaubriand*, za dzieło jego pod napisem *Jeniusz Chrześcijaństwa*. Pan *Auger* w odpowiedniej mowie godnie ocenił literackie zasługi *Bossueta*. O *Fenelonie* rzekł, iż na półtora wieku uprzędził życzenia Europy, i przytoczył prorockie jego słowa: „Krew turków pomiesza się z krwią persów na polach maratońskich, aby Grecya mogła odzyskać religią, filozofią i piękne sztuki, które ją za swą oyczyznę uważają.“ Pan *Saumet* mówił szczególniej o zasadach trajedyi od *Eschyla* aż do *Voltera*, i na tę mowę odpowiedział także *P. Auger* wieszując *P. Saumet*, że w trajedyach swoich okazał się prawdziwym klasykiem, i prawidła starożytności umiełazczyć z gustem tegoczesnym.

Prefekt departamentu *Niższej Sekwany* otrzymał od rządu 15,000 franków, na wsparcie nieszożliwych, którzy przez powoź majątki utracili.

HISZPANIJA.

Madryt dnia 13 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

W *Avilla* ogłoszono rozkaz królewski do władz policyjnych, ażeby wszystkich tych, którzy z liberalistami trzymali, lub w milicyi narodowej służyli, niezwłocznie z listy ochotników królewskich wymazać, i ze służby oddalić. A ponieważ 2 części rad municypalnych znane są ze swej przychylności do konstytucyi, wszyscy wię tacy, muszą natychmiast z urzędów swoich być oddaleni. Nakoniec, tak osoby wykreślone z listy ochotników królewskich, równie jak usunięci z urzędów radcy municypalności, mają pod ścisłym dozorem policyjnym zostawać.

W ostatnich dniach przeszłego miesiąca, pokazal się dowoźca floty niderlandzkiej na morzu śródziemnem, przed Algierem, i oświadczył *Dejowi*, że jeśli po upłynięniu 90 dni, czasu do zawarowania układu przeznaczonego, nie zaprzestanie kroków nieprzyjacielskich przeciwko handlowi niderlandzkiemu, zabierac on będzie wszystkie, które mu tylko w ręce wpadną okręta algierskie. W tymże równie czasie, podobnie *Dejowi* uczynił pogroźki kapitan angielskiej fregaty, iż mścić się będzie w imieniu W. Brytanii za krzywdy uczynione banderze portugalskiej, neapolitańskiej i sardyńskiej. Oczekiwano na pokładzie tej fregaty komissarza algierskiego, w celu rozpoczęcia na wyspie *Malcie* właściwych w tej mierze układów.

Ogłoszony był wyrok królewski, nakazujący, aby wszyscy oficerowie wojska konstytucyjnego rozbrojeni zostali, i w policyi broń swoję złożyli. Teraz wyrok ten zamiemiony został w ten sposób; iż oficerowie przed d. 7 marca 1820 roku mianowani, szpady swoje zatrzymać mogą.

Wielu intendentów policyi, należących do stronnictwa tak zwanego *Afrancesados*, zostało oddalonych. Niektórym nawet kazano usprawiedliwić się z politycznego postępowania swego. Jenerałowie: *Vigodet*, *Valdes* i *Ciscor*, których stany w czasie odjazdu Króla z *Sevilli* do *Kadyxu*, rejętami mianowały, są zapozwani do stawienia się przed trybunałem w *Sevilli*, inaczey jako winni zbrodni stanu, zaocznie sądzeni będą.

Mówią, że znakomitsi urzędnicy i prałaci, ofiarowali z dochodów swoich Królowi 25 milionów

(zapewne realów czyli 10 milionów zł. pol.) w razie, gdy oddalenie się wojska francuzkiego, przyydzie do skutku.

Od granic hiszpańskich dnia 22 listopada.
(z teyże gazety.)

Minister wojny przesłał rozkaz Króla, jeneralnemu dyrektorowi artylleryi, zalecający pomnożenie liczby robotników w fabrykach broni a mianowicie w *Owiedo* i *Korunnie*.

W *Madrycie* zastrzelono pewnego bogatego właściciela, właśnie w tej chwili, gdy stosownie do wyroku królewskiego, szedł dla uwiadomienia zwierzchności, że należy do tak zwanych *Comuneros*.

Dzienniki *Diario* i *Gaceta*, umieściły adresa, podane Królowi Janci za utrzymaniem terażniejszej formy rządu.

Zapewniają (pisze jeden dziennik francuzki), że *Infant Don Carlos* z małzonką swoję uda się do *Lisbony*. *Infant Don Franciszek de Paulo*, otrzymał pozwolenie udania się ze swoję rodziną do *Paryża*. Wiadomo, że ten ostatni należy do stronnictwa uniarkowanego.

Zdaje się, że ministeryum portugalskie, dzieli się teraz na dwa stronnictwa. Na czele jednego stoi jenerał *Pamplona*, przychylny polityce francuzkiej; drugą partyą kieruje Hrabia *Palmela*, który bardziey widokom Anglii sprzyja.

ANGLIA.

London dnia 20 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Zapewniają, że *Sir Charles* (były poseł w *Paryżu*) przeznaczony jest na *Vice-Króla* do *Irlandyi*.

Dnia dzisiejszego zebrał się sędziowie połączonych trybunałów, dla rozpoznania powodów na których odwołanie się bankiera *Fountleroy* od wyroku, który na śmierć wskazuje, jest opartem.

Gazeta *Sun* utrzymuje, że na przyszłem posiedzeniu parlamentu, będzie mowa o tem, ażeby od dnia 1 maja przyszłego roku, w całej Anglii jednostayne miary i wagi zaprowadzić.

Podług gazety *Morning Chronicle* (Kronika poranna) pewien par francuzki ma zamiar podać skargę, przeciwko prezesowi rady ministrów francuzkich, na przyszłem posiedzeniu Izby zebrać się mających.

Pewien budowniczy tutejszy wystawił bardzo subtelną mały okręt, dla greków przeznaczony, który tak jest urządzony, iż za pomocą mechanizmu i ruchomych mostów, w rozmaite zamienia się postacie. Raz jest to okręt przewozowy, to znowu zmienia się w okręt wojenny. Wewnętrzne urządzenie jego jest bardzo ozdobne.

Odebrano tu pewną wiadomość, że francuzki kontr-admirał *Rosamel*, staął ze swoję eskadra przy brzegach *Chili*.

Jenerał *Laserna* piastował ciągle urząd *Vice-Króla* Peru. Ostatnia jego główna kwatera, była w *Cusco*. Donoszą z *Madrytu*, iż nie tylko w godności swojej potwierdzony został, ale nadto otrzymał od Króla tytuł *Xięcia Andes*.

Kurs Sankt-Petersburski dnia 20 listopada.

W e x l e.

Na *London* 9 $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$ pens.

— *Amsterdam* 9 $\frac{1}{8}$

— *Hamburg* 8 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ szil. ban.

— *Paryż* 100

— 3 miesiące 100 $\frac{1}{2}$ cent.

P i e n i g d z e.

Dukat holenderski nowy 11 r. 70 k., rubel złoty 5 r. 87 k. srebrem 5 r. 72 $\frac{1}{2}$ k.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów

6 $\frac{1}{2}$ asygnacyami 111

6 $\frac{1}{2}$ brzęczącą monetą — —

5 $\frac{1}{2}$ takąż 9 $\frac{1}{2}$ —

} Bank.

} Assygn.

} za rub.

} procento

Wilno dnia 5 grudnia r. s. 1824 Roku.

TURCYA.

Od granic tureckich d. 15 listopada.
(z Korres. Warszawskiego)

Dostrzegacz Austriacki, umieścił rys ogólny wypadków ostatnich, zaszłych na morzu w krwawych walkach między grekami a Turkami. Wszędzie on usiłuje w złagodzonych kolorach, wystawić klęski Turków, i kiedy niefortunnym osmanom, przestało już zupełnie sprzyjać niebo i losy; pozostała im jeszcze przychylna opieka Dostrzegacza. Wiadomości jednak terażniejsze mają, jak zwykle, właściwy systemat i z nich dowiadujemy się, że Lord *Strangford*, w Dardanellach widział się osobiście z kapitanem baszą i miał długą z nim rozmowę, na dniu 15 października, kiedy powszechna gazeta donosiła, że do d. 20 t. m. nie wiadziano o losie tego wodza w Stambule. Porównywa później wiadomości ozerpane z raportów i doniesień greckich z doniesieniami urzędowymi Turków. Lecz jakkolwiek w obrazie jego, nieszczęścia floty tureckiej i egipskiej nie są tak okropne, jak w doniesieniach, któreśmy dotąd we wszystkich prawie gazetach europejskich czytali; kończy jednak ten swój rzut oka na ostatniej bitwie morskiej obu stron wojujących, następną uwagą:

„Lubo floty Ottomańskie, nie są w tak smutnym stanie, w jaki go niektórzy baykopisarze sprawili; niemożna jednak temu zaprzeczyć, że tegoroczna wyprawa Porty Ottomańskiej niepowiodła się; gdyż oprócz zburzenia Ipsary, nic ważnego niedokazano; i żaden z zamierzonych planów nie udało się, do skutecznego których tyle czyniono przygotowań. Gdyby tu było miejsce potemu, łatwo byśmy mogli wykazać stanowcze przyczyny tego niepomyślnego skutku wyprawy tegorocznej. Sami nakoniec Grecy, jakkolwiek ze słusznych powodów męstwem swemu wszystko przypisują, wiedzą dobrze, jakie okoliczności wpłynęły na to, że tak, a nie inaczej skończyła się wyprawa tegoroczna. (Radziłyśmy i my najprędzej wiedzieć tę ważną tajemnicę).

Gazeta Powszechna donosi co następuje: „Po wypadkach tegorocznej wyprawy, która nieszczęśliwszą dla Turków była, niż wszystkie poprzednie, coraz większe jest podobieństwo do prawdy, że Porta Ottomańska, niebędzie już mogła przedsięwziąć piątej wyprawy, zwłaszcza morskiej. Wielu naocznych świadków, opisuje nieustraszone męstwo greckich dowódców i matków w ciągu tegorocznej wyprawy okazane. Czyny ich przechodzą wszelkie wyobrażenia; lecz ile wielkim jest ślachetny zapał i waleczność greków, tyle się niedoleżnymi i tchurkami okazali Turcy, zwłaszcza po wypadkach w Stanchio. Kapitan Basza, któremu ze wszystkich stron śmierć zagrażała, w powszechnej trwodze; stracił także serce i głowę; i ta okoliczność była głównym powodem wypadków przy Mitylene. Dnia 15 października, spaliłi Grecy znowu dwa wojenne okręty tureckie, należące do szczytków zbiegłej tam floty tureckiej.

Oczekują wiadomości o wyśięciu wojska tureckiego z Mołdawii. Aga dowodzący w Jassach, kazał ściąć głowę pewnemu oficerowi mołdawskiemu; i lękało się dalszych nadużyć. Porta wysłała tym czasem oficera do Jass w d. 14 października, dla dokładnego wywiedzenia się o tym wypadku, który wielkie uczynił wrażenie w Pera na posłach mocarstw zagranicznych i na innych mieszkańcach chrześcijańskich. Dotąd same są tylko w tej mierze domysły.

Od chwili jak Lord *Strangford* oddał się ze Stambułu, Internuncyusz austriacki, baron *Otenfels* przykłada naysilniejszego starania, ażeby skłonić Portę do niebawnego wyprowadzenia wojska tureckiego z Multan i Wołoszczyzny. Zdaje się, że obydwaj gospodarowie, są w podeyrzeniu u Porty; w tych dniach albowiem porwano rodziny tychże, i do Stambułu uprowadzono.

Co się tycze dalszych działań greków, zdaje się, jakoby w tej chwili nieczynnymi byli, podobnie jak ich nieprzyjaciele kapudan i Ibrahim baszowie, z których pierwszy zostaje w Galipoli (północnej części Dardanellów) a drugi przy wstępie do cieśniny Stanchio zarzucił kotwicę, gdzie część okrętów tureckich do swej floty ściągnął. Lecz jest to tylko cisza, po której tym okropniejsza nastąpi burza. Turcy lękają się mocno, ażeby hellenowie, korzystając ze swej przewagi, nie pomysłili o oswobodzeniu Kandyi, co większa, żeby nie zachciało się im Dardanellów blokować, i przeciąć dowóz żywności do stolicy. Lubo Turcy w tegorocznej wyprawie zupełnie zwyciężeni zostali, niezdaje się przecież, aby wojna za ukończoną uważana być mogła dopóty, dopóki flota Egipska zupełnie zniszczoną nie zostanie, lub do Alexandrii nie powróci.

Słychać, iż skoro Grecy otrzymają z Anglii okręty, po które posłali, a co najdalej w miesiącu styczniu nastąpi, wtenczas popłyną na *Hellespont*, ażeby od strony morza *Stambuł* opasać.

Powstanie wiosek Akroceraunos przeciw rządowi tureckiemu, już nie ulega żadnej wątpliwości. Od Buthurum aż do Alvone, wszędzie powieją chorągiew Krzyża; *Maurocordat* wézwwał wszystkich dowódców tureckich w Arta, ażeby się poddali. Omer Vrione miał zginąć przy wawozach „Pięciu studni.“ Listy prywatne zapewniają jednoznacznie, że Ibrahim basza jest w niewoli greckiej i siedzi w Nauplia, zaś Ismael Gibraltar na wyspie Hydrze. Grecy mają żądać nadzwyczajnie wielkich summ pieniężnych za wykupienie obu tych jeńców.

Doszły nakoniec wiadomości, że po odwrócenie Turków, Grecy postanowili działać podług następnego planu: Mają oni jednocześnie trzy przedsięwzięcia wyprawy: pierwszą przeciwko Eubei; 2gą przeciwko Kreicie; 3cią przeciwko Zeitun i 4tą nakoniec przeciwko twierdzą, Koron i Medon. Pierwsza wyspa jest poruczona ipsariotom. Zamożny ipsariota *Vervacki* podejmować będzie po większej części koszta wojenne tej wyprawy, hi-dryoci podjęli się drugiej wyprawy. Na wszystkich wyspach, rozpoczęło w tym celu zbieranie dobrowolnych składek. Jak tylko przybędą oczekiwane z Londynu fregaty; Grecy złączną czynić przygotowania do blokady Dardanellów.

O cyganach, wiadomość historyczna, czytana na posiedzeniu publicznym CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego dnia 30 czerwca 1824 roku, przez Ignacego Daniłowicza P. P. Z. z dodaniem wyrazów i wzorów odmian grammatycznych języka tego narodu. Wilno w drukarni A. Marciniowskiego 1824. Cena kop. 37½. Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 29 listopada rubel srebrny 3 rub. 73½ kop. dukat nowy 11 rubli 75 k., imperyal 36 r. 70½ k.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 3 grudnia rubel srebrny 3 ruble 72½ kop. dukat nowy 11 rubli 70 kop. imperyal 36 rub. 59½ k.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi,

Podziękowanie.

Niżej podpisany Franciszek Xiążę Sapieha niemogąc dla zbiegu wielu okoliczności sam urządzić dobrami i interessami mojemu, wezwałem W. Kazimierza Juchnowskiego Doktora filozofii Uniwersytetu Wileńskiego, aby na mocy udzieloney mu pełnomocney plenipotencyi, we wszystkim mnie zastępował. Ten wybor i zaufanie zaszczytnie usprawiedliwił W. Juchnowski w zawadzie swoim: gdyż troskliwość, gorliwe o dobro me działania, owa rzadka, niczem niezachwiana uczciwość, przy niezmordowanej pracowitości nieodstępnie towarzyszyły obowiązkowi jego. Temi to W. Juchnowski pobudkami kierowany, obracając przez lat kilkadziesiąt ogromem summ i dochodów, ani właścicielem dóbr, ani kapitałów nabywcą nie został; owszem gdy dwanasie tysięcy złotych pobieraney corocznie pensyi, w dożywocie udziałem dostać się mu miało, nieprzyjął jak teyże połowę. Pomiarkowanie to więc złączone z cnotliwym sposobem myślenia, tak oczewistemi dowodami wsparte, jest wzorem w ślad cnoty idącym, zaszczytem chrześcianstwa i obywatelstwa, jest pobudką żalu, z jakim do prosby uwolnienia W. Juchnowskiego od pełnomocnictwa latami i niezdrowiem dotkniętego przychilił się musiałem, pobudką wdzięczności zasłużoney i podziękowania sprawiedliwie mu należnego, jakie przed całą publicznością oświadczam. Takowy mój głos podziękujący do konsyderacyi ogólnie wyznawaney mieszając, łączę przy tym prosbę, aby W. Juchnowski skutkiem znanej mi życzliwości i przychylności do familii mojej przynajmniej cum voce consultiwa do interessow moich nie uchylał się należec. Działo się w Dereczynie 1824 roku, miesiąca nowembra 15 dnia.

Franciszek Xiążę Sapieho Tayny Sowietnik i Kawaler.

Roku 1824 miesiąca nowembra 25 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemiemi powiatu Słonimskiego, stanąwszy obecnie WJP. Wincenty Ródkiewicz Adwokat subselliow tegoż powiatu ni-niejsze podziękowanie przez JOXięcia Franciszka Sapiehę Taynego Sowietnika i Kawalera, W. Kazimierzowi Juchnowskiemu doktorowi Filozofii dane do akt podał. Przyjąłem i że jest zgodno w aktach pod N. 455 świadczę.

Ignacy Nielubowicz Ziem. Słonim. Rejent.

Wolno w Gazecie Kuryera Lit. umieścić.
Józefat Lipski Prezydent Sądow Ziem. Słonim.

o Z b i e g a c h.

Od Minskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci: Sierhiey Siemienow, Iwan Jakowlew, Stefan Prichodka, Jan Tarasiewicz, Michał Danilenko, Stefan Siemienow i Stefan Matwiejenko, którzy powiadali że są włościanami: Siemieniew rjazańskiey gubernii, rjadskiego powiatu, obywatela Tialirazewa, Jakowlew Smoleńskiey gubernii Rzackiego powiatu, obywatela Wojeykowa, z majątku Tokorowa; Prochodka Wołyńskiey gubernii Kowelskiego powiatu, obywatela Zilińskiego, Tarasiewicz rodem z Xięztwa Warszawskiego i mieszczaninem z miasteczka Łaszczowa; Dani-

lenko także mieszczaninem Kamieniec-podolskiej gubernii, z miasta Podolska; Siemienow rodem z Inflantskiej gubernii, niedaleko miasta Rewla, i Matwiejenko z niewadomego stanu (który dekretem Mińskiego Głównego Sądu 1go Departamentu w sprawie o kradzież u rzeczywyciego mieszczanina żyjącego w Kołmie, żyda Froima Kahanskiego, z kramu różnych rzeczy i pieniędzy, uznany za podeyrzanego); na osnowie Imiennego Naywyższego Ukazu pod d. 23 februarii 1823 roku uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczęgow: Siemienow wzrostu 2 arszyn 4 $\frac{3}{4}$ wiersz., twarzy suchej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 43; Jakowlew wzrostu 2 arszyn 5 $\frac{3}{4}$ wiersz., twarzy suchej, nieco ciemney, nosa miernego cienkiego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 44; Prichodka wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy mierney pstrey, nosa ostrego pośrodku wygiętego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brrodzie światłorusych, od urodzenia lat 30; Tarasiewicz wzrostu 2 arszyn 6 wiersz., twarzy ciemney okrągłej pełney, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno, a na wąsach i brodzie rusych, od urodzenia lat 46; Danilenko wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy ciemney niewielkiey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 60; Siemienow wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{4}$ wiersz., twarzy suchej ciemney, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 36; i Matwiejenko, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy mierney nieco ciemney, nosa ostrego pośrodku wygiętego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno a na brodzie i wąsach światłorusych, od urodzenia lat 27, a zatem jeśli pomienieni włóczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotnego brzmienia pmiennego Ukazu.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci, Andrzej Iwanow, Teodor Tichomirow. Konstanty Tichaczew, Bazyli Trojeki, Łaryon Fiedorow, Józef Bobrowski, i Jan Stepanowa syn nazwiska niepamiętający; powiadali że są włościanami: Iwanow Riazańskiey gubernii Riazkiego powiatu, ze wsi Podowieczjewa, obywatela Kadomskiego; Tichomirow Kostromskiey gubernii, Wetłużskiego powiatu, ze wsi Aleszin, obywatela odstawnego półkownika Dukina; Tichaczew Saratowskiey gubernii Serdobskiego powiatu, ze wsi Zasięckiey, obywatela Merlina; Troicki rodem z Sankt-Petersbuga ze stanu duchownego; Fiedorow włościaninem ekonomicznym, Smoleńskiey gubernii, Krasnińskiego powiatu, ze wsi Rohożny, Bobrowski i Jan bez nazwiska, mieysca urodzenia swego niepamiętający; na osnowie Imiennego Naywyższego Ukazu pod d. 23 februaryi 1823 roku, uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczęgow: I-

wanow wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy suchej, czystej, nosa miernego ostrego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłoruskich, od urodzenia lat 27; Tichomirow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy suchej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie światłoruskich, wąsów i brody niema, od urodzenia lat 23; Tichaczew wzrostu 2 arsz. 5½ wierszkow, twarzy miernej, suchej, czystej, nosa wielkiego, oczu błękitnych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnoruskich, od urodzenia lat 24; Troicki, wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy suchej ciemnej, nosa miernego ostrego, oczu błękitnych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemnoruskich, od urodzenia lat 35; Fiedorow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatej wielkiej, nosa miernego pośrodku wygiętego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno, a na wąsach i brodzie światłoruskich, na obu rękach ma krzywe palce, od urodzenia lat 40; Bobrowski wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy ciemnej okrągłej, nosa miernego, ostrego, oczu karych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemnoruskich, od urodzenia lat 47; i Jan Stepanowa syn wzrostu 2 arsz. 7½ wiersz., twarzy suchej bladej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie światłoruskich, na lewej szczęce ma znak od rozcięcia, od urodzenia lat 30; a zatem jeśli by pomienieni włóczęgi, okazali się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich zwrócenie postąpił podług istotnej mocy pomienionego Ukazu. Dnia 22 gbra 1824 roku.

Sekretarz i Kawaler F. Arcimowicz.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski przez remisę Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu na domiar satysfakcyi wierzycielom JW. Filipa Obuchowicza b. Marszałka ptu Mozyrskiego udeterminowany, w dniu 12 listopada idącego 1824 roku do majątności Kopiciewicz przybywszy, komportacją tak na debitorze jako też jego kredytorach udecydował, Administracją nad dobrami pod konkurs idącemi rozciągnął i dalsze czynności pierwszemu zjazdowi właściwe zaskutecznił; termin zjazdu powtórnego do majątności Janowa w powiecie Nowogródzkim gubernii Lit.- Grodzieńskiej położenie mającej, na dzień 15 maja 1825 roku przeznaczył, w jakowym terminie iżby kredytorowie z swojemi dopominkami niezmiennie jawili się i zaopiniowaną komportacją w dniu 15 stycznia następnego roku w kancelaryi Ziemskiej Słuckiej na sześciotygodniową persystencyą uzupełnić się winną doświadczy, w tém dowod przynieśli, przez niniejszą awizacyą interessowane strony zawiadamia. Datt 1824 listopada 17 dnia.

Jakób Estko Exdywizor Prezydujący.

Michał Pokroszyński Z. P. Bobruyskiego Podśudek i Exdywizor.

Jerzy Klimowicz Pisarz G. Lidzki.

Rejent Nielubowicz.

3. W skutek Ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego na mocy takowegoż Rządzącego Senatn ogłasza się niniejszym, czy nie okaza

się w tutejszej gubernii sukcesorowie Neofitki Katarzyny Augustowskiej zesłanej za różne występki w julii miesiącu roku 1805 w Sybir na posilenie, jeżeli okaza się jakowi jey sukcesorowie, powinni jawić się na termin z należytemi dowodami do policyi mieyskiej Wileńskiej dla odebrania przysądzonej przez Rządzący Senat na rzecz ich summy 6495 złotych polskich; w przeciwnym zaś zdarzeniu jeżeliby takowi sukcesorowie na termin prawem zastrzeżonym nie jawili się, więc pomieniona summa odesłana będzie do Skarbu. Nowembra 25 dnia roku 1824.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.
Naczelnik stołu 14 klasy Konczałowski.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Star. Michelowi Sabrojewskiemu mieszkańcowi Wileńskiemu pozew loco peragende executionis przed Sąd Magistratu Wileńskiego z instancyi J Pana Markusa Heymana Kupca Wileńskiego, w referencyi do dwóch dekretów niestannych na obzał. otrzymanych i oświadczenia w aktach magistratu Wileń. zapisanego w szczególności zaś oto: iż co żałcy za inskrypcyą w roku 1815 maja 20 dnia na rub. sr. 112 kop. 50 przez obzał. wydaną otrzymał dwa dekreta niestanne w Magistracie Wileńskim, pierwszy 1818 marca 30 i drugi tegoż roku 7bra 9 dnia, które gdy miał zamiar doprowadzić do exekucyi, niewiadomo jaką koleją wyrażona Inskrypcyą przypadkiem zaginęła; przeto żałcy stosownie do prawa po zapisaniu natychmiast oświadczenia, pozywa obzał. i prosi o nakazanie warowania stannosci opłatą solucyi, o parękę na odpowiedź pretensyi żał., o zasądzenie na obzał. rub. sr. 112 kop. 50 z procentami zaległemi od daty wydania obligu; o doliczenie expensow prawnych najmniej rubli sr. 150, jako po dwóch dekretach niestannych, o przeznaczenie terminu na exekucyą, o przeznaczenie inekwitacyi ad extenuationem do wszelkiego obzał. majątku z wolnością wyprzedania ruchomości i zajęcia samey osoby, o poruczenie wszelkim władzom do wyszukania osoby i majątku obzał.; i oto co w sprawie żądanym będzie. S. Ż. M. Pozew takowy układał adwokat Pt. Wileń. Zebrowski.

Roku 1824 gbra 2 dnia Woźny niżej wyrażony świadczę, iż tego pozwu kopią zgodną z autentykiem w sprawie J Pana Markusa Heymana kupca Wileń., Star. Michelowi Sabrojewskiemu jako niemającemu żadney osiadłości i nieznajdującemu się dopiero w mieście Wilnie do drzwi Sądowych Magistratu Wileńskiego przybiłem, i o terminie rozprawy przed sądem Magistratu Wileń. zapowiedziałem. Michał Ostrowski Woźny Powiatu Trockiego.

Roku 1824 mca 9bra 10 dnia przed aktami Magistratu Wil. stanawszy osobiście Woźny wyżej wyrażony ten kwit swój rellacyyny officiose zeznał świadczę Ignacy Misiwicz Regent.

Roku 1824 mca 9bra 10 dnia, takowy pozew wolno umieścić do Gazety Kuryera Lit. świadczę Marcin Straus R. M. W.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż w Mińskiej Skarbowej Izbie odbywać się będą targi na dostawę do Bobruńskiego wojskowego szpitala niżej wyrażonych zapasów i materiałów na jeden, dwa i trzy lata, a mianowicie:

Nazwanie zapasów i materiałów podług gatunku rozdzielonych	Plość zapasów potrzebna na jeden rok kładawzorowie.	Podług ceny istniejącej te raz, wypada summa w proporcją rocznego zapasu.	
		Ruble	Kop.
A. Krup owsianych.	1070 pudow	2973	93
Soli.	240 —	600	—
Stodu jęczmiennego.	170 czetw.	2550	—
— żytniego.	— —	14	70
Miodu patoki.	240 pudow	3360	—
Mąki pszenney.	1470 —	6615	—
— owsianey.	285 —	1268	25
Syropu cukrowego.	10 —	130	—
Mydła ziarnistego (Ядрового).	100 —	1400	—
Czarnego smolanego.	— —	—	—
Siemienia konopnego.	2 czetw.	26	40
Jęczmienia czyszczonego.	— —	1	96
Krup jęczmiennych.	55 czetw.	1087	7½
Swiec łojowych.	90 pudow	1620	—
B. Mięsa świeżego.	3500 pudow	17,500	—
Stynki suchej.	— —	38	46
Sadła świnięgo.	40 pudow	400	—
Łoju baraniego.	— —	10	—
Łoju wołowego.	— —	11	—
Oliwy.	12 pudow	720	—
Masła.	— —	20	—
Oleju konopnego.	— —	—	—
Oczyszczonego.	145 pudow	1740	—
C. Kapusty kwaszoney:			
pulbiałej i burakow.	2150 wiader	1720	—
Chmielu.	— —	pud 9	87½
Żurowin.	— —	czetw. 2	92¼
Czosnku.	— —	pud 15	50
Zieleniny świeżey:			
Kapusty, burakow, szczawiu i pokrzywy.	240 pudow	360	—
Mięty niemieckiej.	13 —	390	—
Cebuli zieloney.	80 —	182	40
Chrzeń w korzeniach.	60 —	240	—
Cebuli w główkach.	110 —	385	—
D. Piwa.	680 wiader	1088	—
Octu na sposób reński.	60 —	828	90
— piwnego.	580 —	1334	—
Spirytusu.	40 —	1068	—
Wódki francuzkiej.	— —	butelka 2	78
Wina reńskiego, portweinu.	445 butelek	890	—
Gorczycy.	5 pudow	197	32
Drożdży.	750 garncey	711	75½
E. Jajek kurzych.	3000 sztuk	84	90
Mleka krowiego świeżego.	— —	wiadro 2	14
F. DREW jedno polannych.	490 sążni	1634	15
— trzy polannych.	330 —	2887	50
W ogóle		56,121	92½

A zatem życzący wziąć na siebie pomienioną dostawę, zechcą jawić się z prawnymi w proporcji trzeciej części roczney dostawy zapasów i materiałów ewikcyjami do Mińskiej Skarbowey Izby do targow na terminy następującego 1825 roku w styczniu 10, 2gi 14, 3ci 16 i ostateczny dla przetargu dnia 17. Dnia 18 gbra 1824 roku.

Sekretarz Jan Zahorowski.

Obszewacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odniana w powiet.
Obszewacye meteorologiczne.	dnia 4 godz. 7 zrana	27 cal. 2,3 lin.	+ 3,5 stopni	Polud. Zach.	Pochmurno
	dnia 5 — — — —	27 — 1,5 —	o — —	Póln. Zach.	Snieg.